గెడా రంగారావు

దొంగలు దోచిన సొమ్ము!

ఐ. నాగేశ్వరరావు

అదొక చిన్న పల్లెటూరు.

అది సముద్రతీరాన్ని అనుకొని ఉంది. కాని అక్కడ వర్తకం అన్నదే ఏమి జరగదు. అసలక్కడ సముద్రతీరం ఉన్నట్లే చాలామందికి తెలియదేమో. అందుకే అది పల్లెటూరుగానే ఉండిపోయింది.

ఆ సముద్రతీరానికి కొంచెం దూరంలో చిన్న హోటల్ ఉంది. దానిని నేను, నా ముసలి తండ్రి నడుపుతున్నాం. అది సముద్రతీరాన్న ఉండటంవలన దానిలోకి అంత ఎక్కువమంది రారు.

ఎప్పుడో షిప్ వచ్చినపుడు మాత్రం చిన్న చిన్న బోట్లు వేసుకొని మా హోటలుకు నావికులు వస్తుంటారు.

వారు ఒక్కొక్కసారి రెండు, మూడు రోజులుకూడా ఉండిపోతారు. వారు వచ్చినప్పుడే మాకు చేతినిండా పని.

ఆరోజు హోటల్ అంతా డల్‌గా ఉంది. దానిలో నలుగురు, అయిదుగురు తప్పించి ఎక్కువమంది లేరు. నేను కౌంటర్‌లో కూర్చున్నాను.

హోటల్‌లోవాళ్ళు ఏవో కబుర్లు చెప్పుకొంటున్నారు. అప్పుడే ఒకతను హోటల్‌లోకి ప్రవేశించాడు. అతన్ని వెనుక ఒక కూలివాడు పెద్ద పెట్టెను తలమీద పెట్టుకొని నిలబడ్డాడు.

అతను ఎత్తుగా బలంగా ఉన్నాడు. వెంట్రుకలు తెల్లబడి ఉన్నాయి.

అతనికి అరవై సంవత్సరాలుండవచ్చు ననిపిస్తుంది. ముఖమంతా అక్కడక్కడ ముడతలు పడింది. కళ్ళు లోతుకుపోయి అదో మాదిరిగా కనిపిస్తున్నాడు. అతను నావికులు ధరించే డ్రెస్ వేసుకొని ఉన్నాడు. అతను కూలీవాడిచేత పెట్టెను ఓ టేబుల్ దగ్గర పెట్టించి, వాడికి కూలి ఇచ్చి పంపించివేసి అక్కడే ఓ కుర్చీలో కూర్చు న్నాడు.

అతని చూపులు హోలు నలువైపులా కలయజూస్తున్నాయి. కొంతసేపటికి అతని కళ్ళలో ఒక విధమయిన తృప్తి కనిపించింది.

''విస్కీ'' అన్నాడతను తనదగ్గరకు వచ్చిన కుర్రాడితో. ఆ కుర్రవాడు గ్లాసునిండా విస్కీ నింపుకొని వెళ్ళి అతనిముందు పెట్టాడు.

అతను నెమ్మదిగా దానిని సిప్ చేస్తూ ''ఈ హోటల్‌కు

ఎక్కువమంది వస్తుంటారా?'' అన్నాడు.

అప్పటికే అక్కడినుంచి ఆ కుర్రవాడు వెళ్ళిపోయాడు.

''అంత ఎక్కువమంది రారు సార్'' అన్నాను నేను నమ్రతగా.

''గుడ్. ఈ చోటు చాలా బావుంది. నేనుకూడ ఇటు వంటి హోటల్ కోసమే వెదుకుచున్నాను. నాకు రూమ్ ఒకటి ఏర్పాటు చేయండి,'' అన్నాడు.

అతను ముసలివాడయినా కంఠం గంభీరంగా ఉంది. నేను అతనిని నాతో పైకి తీసుకువెళ్ళి అతనికి రూమ్ చూపించాను. అతను ఎంతో జాగ్రత్తగా తనతో తీసుకు వచ్చిన పెట్టెను రూమ్‌లోకి చేర్చాడు. దానికి బరువయిన తాళంకప్ప ఒకటి వ్రేలాడుతుంది.

అతను నాకు వందరూపాయలు అడ్వాన్సుగా ఇచ్చి తాను పిలిచినపుడే లోపలకు రమ్మని, తన అనుమతి లేకుండా లోపలకు రావద్దని చెప్పాడు.

తరువాత నెమ్మదిగా అన్నాడు.

''నీవు కౌంటర్‌లోనే కూర్చుంటావా ఎప్పుడూను.''

''ఎస్ సార్.''

''అయితే నేను చెప్పినట్లు విను. రోజుకు నీకు అయిదు రూపాయలిస్తాను. ఈ హోటల్‌కు ఎవరయినా కుంటి వాడుగాని వస్తే వెంటనే నాకా విషయాన్ని చెప్పాలి,'' అన్నాడు.

నేను ఆ విషయానికి ఒప్పుకున్నాను. నేను కౌంటర్‌లో కూర్చొనే అదనంగా అయిదు రూపాయలు సంపాదించ వచ్చు.

''మీ పేరు ఏమిటి సార్'' అన్నాను నేను. మేము

సాధారణంగా హోటల్‌కు వచ్చేవారి పేర్లు అంతగా తెలుసుకోం.

"కెప్టెన్ బ్రిల్. మరి నీ పేరు."

"అనంత్."

"గుడ్. నేను చెప్పిన విషయాన్ని మాత్రం మర్చిపోవద్దు." అంటూ అతను మరీ మరీ హెచ్చరించాడు.

నేను అలాగేనని చెప్పి క్రిందకు వచ్చేసాను.

2

కెప్టెన్ బ్రిల్ ప్రతివిషయానికి భయపడిపోయేవాడు. తన రూమ్‌లోనుంచి బయటకు రావాలంటే ముందు తలుపును ఓరగా తీసి దానిలోనుంచి క్రిందకు చూచి, తరువాత క్రిందకు వచ్చేవాడు.

అతనిదగ్గర చిన్న రివాల్వర్ కూడ ఉంది. ఆ రివాల్వర్‌ను, కొన్ని బులెట్స్‌ను జేబులో వేసుకొని ఒక టెలిస్కోప్ పట్టుకొని కొండ గుట్టలమీద, సముద్ర తీరాన్ని ఒంటరిగా తిరిగేవాడు.

అలా ఒంటరిగా తిరిగి తిరిగి వచ్చి గ్లాసుమీద గ్లాసు విస్కీ త్రాగి పాటలు పాడేవాడు.

తరువాత తన రూమ్‌లోకి భోజనం తెప్పించుకు తినా, మత్తుగా నిద్రపోయేవాడు.

నాకు ఇవ్వవలసిన జీతం రోజుకు అయిదురూపాయలు రెండు రోజులకు ఒకసారి ఇచ్చేవాడు. కాని రూమ్ రెంట్ గాని, భోజనానికిగాని ఏమి ఇచ్చేవాడు కాదు. అవి మాత్రం అడిగితే మామీద కయ్‌మని లేచేవాడు.

అతనిని చూస్తే నాకు చాలా భయం వేసేది. మాకు ఇవ్వవలసిన బిల్ ఇచ్చేవాడు కాదు. రూమ్ ఖాళీ చేయ

మంటే ఖాళీ చేయదు. కెప్టెన్ బ్రిల్ కట్టిన అడ్వాన్సు ఎప్పుడో అయిపోయింది.

ఏమారు నెలరోజులు గడిచిపోయాయి.

ఒకసారి ఒకతను మా హోటల్‌కు వచ్చాడు.

అతను వచ్చి కెప్టెన్ బ్రిల్ గురించి అడిగాడు.

కెప్టెన్ బ్రిల్ సముద్రతీరానికి వెళ్ళారని చెప్పాను నేను.

"సరేలే" అంటూ అతను అక్కడే ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. అతను అసహనంగా అటు ఇటు కదులుతూ ద్వారం వైపు చూస్తున్నాడు.

కొంతసేపటికి కెప్టెన్ బ్రిల్ టెలిస్కోప్ పట్టుకొని లోపలికి వచ్చాడు. వచ్చీ రాగానే కుర్చీలో కూర్చున్నతని వైపు ఆశ్చర్యంగాను, భయంగాను చూచాడు.

అతను కెప్టెన్ బ్రిల్‌ను చూచి చిరునవ్వు నవ్వాడు.

కెప్టెన్ బ్రిల్ నెమ్మదిగా అతని దగ్గరకు వెళ్ళి "నీ విక్కడకు ఎలా వచ్చావు?" అన్నాడు.

"అది ఏమంత కష్టమయిన పని కాదులే" అంటూ అతను కెప్టెన్ బ్రిల్ చేతిలో ఒక కాగితాన్ని పెట్టి వెళ్ళి పోయాడు.

కెప్టెన్ బ్రిల్ ఆ కాగితాన్ని విప్పి చూచాడు.

ఆ కాగితం మధ్యలో ఒక నల్ల చుక్క వేసి ఉంది. దానిక్రింద ఏదో రాసి వుంది. కాని అది నాకు సరిగ్గా కనిపించలేదు.

ఆ కాగితాన్ని పట్టుకొని కెప్టెన్ బ్రిల్ చాలాసేపటి వరకు ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు.

తర్వాత తన రూమ్‌లోకి వెళ్ళిపోయి విస్కీ బాటిల్ ఒకటి తీసుకురమ్మన్నాడు.

నేను తీసుకువెళ్ళి ఇవ్వగానే అతను ఆ బాటిల్ అంతా ఖాళీ చేసేసి, నిషాలో ఏమేమో మాట్లాడసాగాడు.

అతని మాటలవలన తెలిసిందేమిటంటే, కెప్టెన్ బ్రిల్ ఒకప్పుడు దొంగలముఠాలో వాడని, వారి దగ్గరున్న కాగితాలను ఏదో దొంగిలించడంవలన వారు తనకోసం వెదుకుతున్నారని, తన ఇష్టమొచ్చినట్లు మాట్లాడసాగాడు.

కెప్టెన్ బ్రిల్ ఉన్నట్లుండి మెట్లమీదనుంచి వేగంగా క్రిందకు దిగుతూ చటుక్కున కాలుజారి మెట్లమీదనుంచి దొర్లుకుంటూ క్రింద పడిపోయాడు.

నేను వేగంగా క్రిందకు దిగి అతనిని చూశాను. అతని తల మేడమెట్లుకు కొట్టుకుపోయి రక్తం కారుతూంది.

అతని ముక్కుదగ్గర వేలుపెట్టి చూశాను. శ్వాస ఆడటంలేదు. గుండెలమీద చేయివేసి చూచాను. గుండె కూడ కొట్టుకోవటం లేదు.

కెప్టెన్ బ్రిల్ శవాన్ని చూడగానే వణికిపోయాను.

అదృష్టవశాత్తు ఆ సమయంలో ఆ హోటల్ లో ఎవరూ లేరు.

హోటల్ తలుపులు మూసి జరిగినదంతా నా తండ్రితో చెప్పాను.

అదంతా విని ఆయనా వణికిపోయాడు.

“అయితే ఇప్పుడేం చేద్దాం,” అన్నాడు గొంతు పెగల్చుకొని.

“మనం ఈ హోటల్ విడిచి పారిపోదాం. వీడసలే దొంగల ముఠాలోవాడు. మన పీకలమీదికి వస్తుంది” అన్నాను నెమ్మదిగా.

"మనం వెళ్ళిపోతే వాళ్ళు మన హోటల్‌ను ధ్వంసం చేసేస్తారు" అన్నాడు నా తండ్రి కొంతసేపు ఆలోచించి.

"అయినా సరే! మనం ఇక్కడ ఉంటే మనమే కెప్టెన్ బ్రిల్‌ను చంపాలని చంపామని, వాళ్ళు మనల్ని చంపేస్తారు," అన్నాను.

"సరే! పద వెళ్దాం" అంటూ నా తండ్రి పైకిలేచాడు.

"ఉండు. ఇప్పుడే వస్తాను," అంటూ నేను మేడ మీదకు వెళ్ళి కెప్టెన్ బ్రిల్ తీసుకువచ్చిన పెట్టెకోసం చూశాను. అతను మా హోటలుకు చాలా బాకీపడి ఉన్నాడు.

అతని పెట్టె మంచం క్రింద ఉంది.

దానిని బయటకు లాగాను. దానికి రాళాసిలా ఒక తాళంకప్ప వ్రేలాడుతుంది. అది ఎప్పటిదో పాతది.

అక్కడ గోడకు ఉన్న మేకును తీసుకువచ్చి దానిని తాళంగా పెట్టి తిప్పాను.

కొంచెంసేపటికి అది ఊడి వచ్చింది. దానిని తీసేసి పెట్టె తెరచి చూశాను.

అందులో కొన్ని బట్టలున్నాయి.

ఆ బట్టలను పైకితీసి పెట్టె అడుగున చూశాను. పెట్టె అడుగున ఎన్నో బంగారు నాణాలు, చిన్న పార్సిలు ఉన్నాయి.

ఆ బంగారు నాణాలను జేబులో వేసుకొని, ఆ పేకట్ తీసి పరిశీలించాను. దానికి నాలుగువైపులా సీల్సు వేసి ఉన్నాయి.

దానినికూడ జేబులో పెట్టుకొని క్రిందకు దిగి, నా తండ్రిని తీసుకొని బయటకు వచ్చేసాను.

మా హోటల్ లో ఉన్న లైట్లని ఆర్పేసినందువలన ఆ ప్రదేశమంతా చీకటిగా ఉంది.

నేను, నా తండ్రి కలిసి మా దగ్గర బంధువయిన డాక్టరు మూర్తి గారింటికి బయలుదేరాం.

కొద్దిదూరం వెళ్ళేటప్పటికి దూరంనుంచి మాకు ఏదో జీప్ శబ్దం వినిపించసాగింది.

సాధారణంగా మా గ్రామంలోకి జీప్ లు, కార్లు ఏమి రావు. వాళ్ళు దొంగలముఠాలో వాళ్ళేమోనన్న భయంతో ముందుకు కదలలేక అక్కడే ఉన్న వంతెన క్రిందకు దూరి కూర్చున్నాం.

జీప్ మేమున్న వంతెనపై నుంచి వేగంగా మా హోటల్ ముందుకువెళ్ళి ఆగింది.

దానిలోనుంచి సుమారు పదిమందివరకు బిలబిలమని క్రిందకు దిగారు.

వారందరూ చేతిలోని ఆయుధాలు రెడీగా పట్టుకొని హోటల్ లోకి ప్రవేశించారు.

హోటల్ లోనుంచి ఏమైనా చప్పుడు వినిపిస్తుందేమోనని శ్రద్ధగా వినసాగాను కాని నాకేమి వినిపించటంలేదు. వాళ్ళు కెప్టెన్ బ్రిల్ శవాన్ని చూచి ఆశ్చర్యపోయి ఉండాలి.

కొంతసేపటికి వాళ్ళు బయటకు వచ్చి టార్చిలైట్లు వేసుకొని ఆ చుట్టుప్రక్కల వెదకసాగారు.

వాళ్ళు వెదుకుతున్నది మా కోసమే అని గ్రహించడానికి ఎంతోసేపు పట్టలేదు.

వారిలో ఒకడు వారిని హెచ్చరిస్తున్నాడు. "వాళ్ళు ఇక్కడే ఎక్కడో ఉంటారు. బ్రిల్ చచ్చిపోయి ఎంతో

సేపు అవలేదు. వాళ్ళు ఎంతో దూరం పారిపోయి ఉండరు," అంటూ హెచ్చరిస్తున్నాడు.

నేను ఉన్నట్లుండి ఉలిక్కిపడ్డాను.

దూరంనుంచి మళ్ళీ ఏవో జీప్‌లు వస్తున్నాయి. వాటి హెడ్‌లైట్ల కాంతి బాణాల్లా దూసుకు వస్తుంది.

మేము భయంతో ఆ వంతెన క్రిందనే నక్కి కూర్చున్నాం.

ఆ జీప్ వంతెన మీదనుంచి దూసుకుపోయి హోటల్ ముందు ఆగింది.

దానిలోనుంచి పోలీసులు క్రిందకు దిగారు.

వారిని చూడగానే దొంగలలో అలజడి ప్రారంభ మయింది. వాళ్ళు గన్స్ ఎక్కుపెట్టి పోలీసులను ఎదు ర్కొన్నారు. పోలీసులు కూడ వారిని కాల్చసాగారు.

ఇరువైపులనుంచి అగ్గినిప్పులు రివ్వున దూసుకు వెడు తున్నాయి. రెండువైపుల నుంచి ఆర్తనాదాలు వినిపిస్తు న్నాయి. దొంగలలో అందరూ హతులైనట్లున్నారు. ఎవరూ మిగిలిలేరు.

కాల్పులు ఆగిపోయాయి. మేము నెమ్మదిగా వెనుక నుండి హోటలులో ప్రవేశించాము. హోటలునిండా, బయటా శవాలే పడివున్నాయి.

పోలీసులు ఆ శవాలను పరిశీలించి అవి సముద్ర దొంగల వని, దాని నాయకుడు ఫ్లింట్ అని, అతనుకూడ కాల్పు లలో మరణించాడని చెప్పారు.

సమయానికి పోలీసులు అక్కడకు ఎలా రాగలిగారో నాకు తెలియలేదు.

మేము మా హోటల్‌ను చూచుకొని బాగా దిగాలు పడిపోయాం. హోటల్‌లో ఉన్న కుర్చీలు, బల్లలు అన్నీ

తల్లక్రిందులై ఉన్నాయి. గాజు సామానులు, పింగాణీ ప్లేట్లు, వంట సామానులు మొదలయినవన్నీ పగిలిపోయి ఉన్నాయి.

పోలీసులు అన్ని శవాలతో పాటు బిల్ శవాన్ని కూడా మున్సిపాలిటీవారిలా వేసుకొని వెళ్ళిపోయారు.

3

మా హోటల్ మీద దొంగలు దాడిచేసారని విని డాక్టర్ మూర్తి చాలా కంగారుపడిపోయి ప్రొద్దున్నే పరుగెత్తుకు వచ్చాడు. మమ్మల్ని చూచి తృప్తిగా నిట్టూర్చారు.

నేను జరిగిందంతా డాక్టరుగారికి చెప్పి, నేను తీసిన పార్సిల్ ను చూపెట్టాను.

డాక్టరు మూర్తి ఆ పార్సిల్ ను విప్పారు. దానిలో ఏవో కొన్ని కాగితాలు ఉన్నాయి. అంతకుమించి వాటిలో ఏమీ లేవు.

డాక్టరుగారు ఆ కాగితాల నన్నింటిని పరిశీలించి నన్ను కౌగిలించుకున్నంత పనిచేసారు.

నేను అవి ఏమిటో తెలియక తికమక పడిపోయాను. అదే విషయాన్ని డాక్టరుగార్ని అడిగాను.

తాను రేపువచ్చి ఆ విషయాల నన్నింటిని చెబుతానని చెప్పి, మమ్మల్ని జాగర్తగా ఉండమని చెప్పి, వెళ్ళిపోయారు.

ఆ మరునాడు అన్నట్లుగానే డాక్టర్ గారు వచ్చి నన్ను జమీందార్ భూపతిగారింటికి తీసుకువెళ్ళారు.

భూపతిగారు ఆ గ్రామానికి మకుటంలేని మహారాజు లాంటివాడు. అతని మాట వేదవాక్యం. అయినా అతను

చాలా మంచి వాడవటంవలన అందరూ అతనిని గౌర విస్తుంటారు.

మేము భూపతిగారింటికి వెళ్ళేటప్పటికి భూపతిగారు ఈజీఛేర్‌లో కూర్చొని పైప్ పీలుస్తున్నారు. మమ్మల్ని చూడగానే లోపలకు ఆహ్వానించి ఎదురుగావున్న కుర్చీలు చూపించారు.

మేము వాటిలో కూర్చున్న తరువాత, "ఏమోయ్ మూర్తీ! ఇలా వచ్చావు?" అన్నారు హుందాగా, డాక్టర్ మూర్తిని చూస్తూ.

డాక్టర్‌గారు చిరునవ్వు నవ్వి తనదగ్గర వున్న కాగితాలను తీసి ఆయన కిచ్చాడు.

జమీందారుగారు వాటిని జాగ్రత్తగా పరిశీలించి మా వైపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ, "ఈ కాగితాలు మీ కెక్కడివి?" అన్నాడు.

డాక్టర్ మూర్తిగారు జరిగిందంతా ఆయనతో చెప్పి, "ఈ కాగితాలకోసమే ఫ్లింట్ ముఠా అనంత్ హోటల్ మీద దాడి చేసింది" అన్నాడు.

"ఎనిమిది కోట్ల బంగారు నాణాలు, ఇంకా విలువయిన వాటికి సంబంధించిన కాగితాలన్న మాట ఇవి. ఎనిమిది కోట్లు బంగారు నాణాలంటే చాలా పెద్ద మొత్తమే. అయినా ఇది అంతా ఆ దొంగల ముఠా దోచుకున్న సొమ్మే" అన్నారు భూపతిగారు.

"నిజమే. వాళ్ళు దోచుకొని అక్కడ దాచారు. కాని ఈ బ్రిల్ వాటికి సంబంధించిన కాగితాలను దొంగిలించి వుంటాడు. వాళ్ళందరూ తిరిగి బ్రిల్ మీద పడ్డారు," అన్నాడు మూర్తి.

"అయితే మనం దీనికోసం ప్రయత్నిద్దాం. ఇప్పుడు ఆ

దొంగ లెవరూ బ్రతికి లేరు. మనం ప్రయత్నించడంలో తప్పు లేదుగా," అన్నారు భూపతిగారు.

"అందుకే గదండి, వీటిని మీ దగ్గరకు తీసుకువచ్చాను" అన్నాడు డాక్టర్ మూర్తి.

"గుడ్. అయితే మనం వీటిని సంపాదించాలంటే సముద్రం మధ్యకు చేరుకోవాలి. సముద్ర ప్రయాణానికి కావలసిన సరంజామా అంతా సమకూరుస్తాను. మనం ఆ ధనాన్ని సంపాదిస్తే ఖర్చులు పోను అంతా సమానంగా తీసుకుందాం," అన్నారు.

దానికి మేమిద్దరము సంతోషంగా అంగీకరించాం.

పెట్టుబడి, ఇతర ఖర్చులు అన్నీ వారిదే కనుక మేము వారి మాటనే వినదలచుకున్నాం.

ఆ మరునాడే జమీందార్ భూపతి షిప్ కొనడానికి బొంబాయి వెళ్ళాడు.

ఐదవరోజున అతనినుంచి డాక్టర్ మూర్తికి లెటర్ వచ్చింది. దానిలో తాను మంచి షిప్‌ను కొన్నట్లు, షిప్‌కు కావలసిన ఇతర సరంజామా కూడ సమకూర్చినట్లు, మమ్మల్ని రెడీగా వుండమని, మర్నాడు తను షిప్‌తో వస్తున్నట్లు వ్రాశాడు.

డాక్టర్ మూర్తి నా తండ్రికి కావలసిన సదుపాయాలు సమకూర్చి, ఒక కుర్రవాడిని కుదిర్చాడు. మాకు కావలిసిన ఇతర ఏర్పాట్లు చూడటంలో ఆ రోజంతా డాక్టర్ మూర్తి బిజీగానే వున్నారు.

4

మర్నాడు ఉదయమే షిప్ వచ్చింది.

భూపతిగారు మా ఇద్దరిని షిప్ దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళి

దానిని చూపించారు.

అది సముద్రతీరంలో ఎంతో హుందాగా, గంభీర మూర్తివలె కనిపిస్తుంది. దాని పేరు హిస్పానియోలా.

కెప్టెన్ జగదీశ్ డెక్ మీద నిలబడి కూలీలకు ఏదో ఆజ్ఞలిస్తున్నాడు.

షిప్‌లో అందరూ చాలా ఉత్సాహంగా వున్నారు. విషయమంతా భూపతిగారు వారికి చెప్పినట్లున్నారు. ఆ పద్ధతి నాకు నచ్చలేదు.

అదే విషయాన్ని కెప్టెన్ జగదీశ్ కూడ చెప్పాడు.

ఆ షిప్‌లో వంటవాడు సిల్వర్. అతనికి ఒక కాలు లేదు. అయినా అతను కాలు ఉన్నట్లుగానే చకచక పనులు చేస్తున్నాడు. అతను ఎన్నో షిప్‌లలో పనిచేసి ఎంతో అనుభవాన్ని సంపాదించాడుట.

కెప్టెన్ జగదీశ్ ముందు జాగ్రత్తకోసం అన్నీ చాలా జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తున్నాడు.

షిప్‌లో ఒక మూల మందుగుండు సామానులు జాగ్రత్త చేశారు. వాటిలో గన్స్, రివాల్వర్స్, హేండ్ గ్రయినేడ్స్, బులెట్ బాక్సు ఎన్నో వున్నాయి.

పదిగంటల ప్రాంతంలో షిప్ బయలుదేరింది. చూస్తుండగానే మంత్రగాడు మంత్రం వేసినట్లుగా సముద్రతీరం అదృశ్యమై పోయింది. ఎటు చూసినా నీళ్ళే!

షిప్ నీటిని చీల్చుకొని ముందుకు దూసుకుపోతుంది. సముద్రంలో ఎత్తయిన కెరటాలు మానవుడి ఆశలలా ఎగిరెగిరి పడుతూ మధ్యలోనే విరిగిపోతున్నాయి.

చల్లని గాలులు శరీరాన్ని తాకి మనస్సును ఆహ్లాదపరుస్తున్నాయి.

నాకు సముద్ర ప్రయాణమంటే చాలా సరదాగా ఉంది.

సిల్వర్ వంట పనులు పూర్తిజేసుకు వచ్చి డెక్ మీద కూర్చొని రకరకాల కబుర్లు చెప్పేవాడు. అతనితో బాటు ఒక చిలక కూడ వుంది. అది రకరకాల మాటలు మాట్లాడేది. ఒక్కొక్కసారి అది ఒక్కొక్క గొంతుకతో మాట్లాడేది.

నేను డెక్ మీద నిలబడి ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని తిలకిస్తున్నాను.

"ఏయ్ మిస్టర్! తిని కూర్చోవటానికా నిన్ను తీసుకు వచ్చి? పని చెయ్!" అంటూ నా వెనుకనుంచి గంభీరంగా వినిపించింది.

"వీడెవరా నన్ను పనిచేయమంటున్న" దని వెనక్కి తిరిగి చూచి ఆశ్చర్యపోయాను.

నా వెనుక షిప్ త్రాడుమీద నిలబడి సిల్వర్ పెంపుడు చిలక నావైపు చూస్తుంది.

నేను దానిని పట్టుకోబోయేంతలో అది తుర్రుమని దూరంగా పారిపోయింది.

అదలా షిప్ మీద వున్న నావికుల నందరినీ అజమాయిషీ చేసేది. అది ఒకొక్కసారి కెప్టెన్ కంఠంతో అరిచేది. దాంతో అందరూ కంగారుపడటం చూచి హుషారుగా ఎగిరిపోయేది.

సిల్వర్ గురించి చాలామంది గొప్పగా చెప్పుకోవడం విని అతనిని కలుసుకొని అతనితో ఒకసారి మాట్లాడాలనుకున్నాను.

అతని గురించి మా సరంగు ఇంకా బాగా చెప్పేవాడు.

"అతను ఇప్పుడు సామాన్యమయిన మనిషిగా కనిపిస్తున్నాడు గాని, ఆ రోజులలో వట్టి చేతులతో పులులతో సైతం పోట్లాడేవాడు," అనేవాడు.

అప్పుడు రాత్రి ఎనిమిది గంటలయింది.

నేను సిల్వర్‌ను కలుసుకోవడానికి అతని రూమ్ దగ్గరకు వెళ్ళి లోపల గుసగుసలు వినిపించడంతో తలుపు తట్టబోయి ఆగిపోయాను.

వారు మాట్లాడుకొనేది మా గురించేనని గ్రహించగానే వారు మాట్లాడుకొనే మాటలను శ్రద్ధగా వినసాగాను.

వారి మాటలు వింటుంటే నాతో ఒక విధమయిన భయం చెలరేగింది.

"సిల్వర్! నెమ్మదిగా మాట్లాడు. మన మాటలు ఎవరయినా వింటే ప్రమాదం!" అన్నారెవరో.

"ఎవరొస్తారిప్పుడిక్కడికి. ఎవరొచ్చినా వారి పనంతే" అంది సిల్వర్ కంఠం.

"సిల్వర్! అసలు నీవు ఫ్లింట్ దగ్గర ఎలా చేరావు," అన్నారెవరో.

"నేను దొంగల నాయకుడు ఫ్లింట్ షిప్ మీద సరంగుగా ఉండేవాడిని. ఆ షిప్ పేరు వాల్రిన్. మేమందరము కలిసి ఎంతో తెలివిగా షిప్‌లను దోచుకొనేవాళ్ళం. కాని, కొన్ని కారణాలవలన ఫ్లింట్, మేము కలిసి దొంగిలించినదంతా దాచేయవలసి వచ్చింది. మేమందరము కొంత కొంత డబ్బుతీసుకొని, మిగిలింది ఆ దీవిలో ఒకచోట దాచాం. దాని మ్యాప్ ఫ్లింట్ కుడిభుజం బిల్ ఎత్తుకపోయాడు. అది వీళ్ళకు దొరికింది. ఇప్పుడయినా మించిపోయింది లేదులే. అది మనచేతికి చిక్కడం, వీళ్ళను

ఇలాగే పైకి పంపంచివేయడం," అన్నాడు సిల్వర్ హుషారుగా.

"గుడ్! నీ ఆలోచన బావుంది కాని ఇంతకు మనం ఎంతమందిమి?"

"ఇప్పటికి మనం పన్నెండు మందిమి. ఇంకా మిగిలిన ముగ్గురూ కూడ మనతో చేరితే మనం పదిహేను మందిమి అవుతాం, వాళ్ళు నలుగురే అవుతారు. కాని ఆ మిగిలిన ముగ్గురిలో ఎవడూ మనలో చేరరు," అన్నాడు సిల్వర్.

నేనిక వారిమాటలు వినలేకపోయాను. వెంటనే నేను భూపతిగారికి, డాక్టర్ మూర్తికి ఆ విషయం చెప్పాలని వెళ్ళాను.

అక్కడ డాక్టర్ మూర్తి, భూపతిగారు, కెప్టెన్ జగదీశ్ కలిసి ఏదో చర్చించుకొంటున్నారు.

నేను వారిదగ్గరకు వెళ్ళి జరిగినదంతా వివరంగా చెప్పాను.

నేను చెప్పిన మాటలు విని ముగ్గురూ ఆశ్చర్యపోయారు.

మా నలుగురికి మాలో చేరే మిగిలిన ముగ్గురూ ఎవరో తెలియలేదు. మేము ఇప్పటినుంచి తగిన జాగ్రత్తలో మసలుకోవాలనుకున్నాం.

మా షిప్ ఏవో చిన్న చిన్న దీవులను దాటుకొంటూ ముందుకు పోతూంది.

5

నాలుగురోజులు మా ప్రయాణం సాఫీగా జరిగి పోయింది.

ఐదోరోజున దూరంగా ఏదో దీవి కనిపించసాగింది. అది ఇంతకుముందు కనిపించిన దీవులలా లేక ఇది ఏదో

ప్రత్యేకత నింపుకొన్నట్లుగా ఉంది.

"మీలో యెవరయినా ఇంతకుముందు ఈ దీవిని చూశారా?" అన్నాడు జగదీశ్ దగ్గరవుతున్న దీవిని చూపిస్తూ.

"నేను చూశాను సార్!" అంటూ ముందుకొచ్చాడు సిల్వర్.

"నీ వెప్పుడు చూశావు?"

"నేను ఇంతకుముందు పనిచేసిన షిప్ యిటువైపు వచ్చింది. అప్పుడు దీనిని చూశాను. ఈ దీవిమీదకు సామాన్యంగా ఎవరూ వెళ్ళరు" అన్నాడు సిల్వర్.

"సరే! ఎవరూ వెళ్ళకపోతే మనమే వెడదాం. షిప్ ను ఇక్కడ ఆపండి," అన్నాడు కెప్టెన్ జగదీశ్.

నేనిప్పుడు గుర్తుపట్టాను దీవిని. అదే మాకు కావలసిన దీవి. ఆ దీవిలోనే ఫ్లింట్ ముఠా గుప్తధనం దాచారు.

"చూచారా, మనకు దూరంగా ఒక దిబ్బ కనిపిస్తుంది గదండి. దానిని డమాస్ దిబ్బ అంటారు. దానికి కొంచెం దూరంలో నున్న కొండను టెలిస్కోప్ కొండ అంటారు. దానిమీదకు ఎక్కి చూస్తే దూరాన్న ఉన్నవికూడ టెలిస్కోప్ లో చూచినట్లు కనిపిస్తాయి," అన్నాడు సిల్వర్.

సిల్వర్ ఆ వివరాల నన్నింటిని మాకు అందించి వీలయినంత తొందరగా ఆ ధనాన్ని చేజిక్కించుకోవడానికి చూస్తున్నాడని గ్రహించాం.

నేను ఆ ద్వీపంమీద సౌందర్యాన్ని తిలకిస్తున్నాను.

ఆ ద్వీపంమీద ఎత్తయిన బూడిదరంగు చెట్లు దట్టంగా పెరిగివున్నాయి. వాటితోబాటు మధ్యమధ్య దేవదారు చెట్లుకూడ వున్నాయి. కొండలయొక్క గుట్టలు చెట్ల

కంటే ఎత్తుగా వుండి దూరంనుంచి నున్నగా కనిపిస్తున్నాయి. చెట్ల ఆకులమీద మంచు బిందువులు ఇంకా ఆకులమీదనే నిలబడి ముత్యాలవలె మెరుస్తున్నాయి సూర్యరశ్మికి. టెలిస్కోప్ కొండ అన్నింటికంటె ఎత్తుగా కనిపిస్తుంది.

ఆ ద్వీపానికి చెందిన రకరకాల పక్షులు మా షిప్ మీద నుంచి ఎగురుతూ రకరకాల ధ్వనులు చేస్తున్నాయి. సముద్రం మధ్యనుంచి బ్రహ్మాండమయిన కెరటాలు వచ్చి షిప్‌ను తాకి షిప్‌ను ఊయలలా ఊపుతున్నాయి.

షిప్ మీద వున్న కళాసీలను చూస్తుంటే భయమేస్తుంది. వారిలో వున్నకొలది తిరుగుబాటు లక్షణాలు ఎక్కువవుతున్నాయి.

అందరూ మావైపు అదోకలా చూస్తున్నారు. సిల్వర్ ఒక్కడే ఎంతో మర్యాదగా కనిపిస్తున్నాడు. మునుపటి కంటె ఇప్పుడు ఇంకా ఎంతో వినయంగా కెప్టెన్ చెప్పిన పనులను చేస్తున్నాడు. అంతమందిలో మాకు సహకరించే ముగ్గురూ ఎవరో తెలుసుకోవడం కష్టంగా వుంది.

వాళ్ళందరూ కెప్టెన్ చెప్పిన పనిని ఎంతో నిర్లక్ష్యంగా చేస్తున్నారు.

కెప్టెన్ జగదీశ్, భూపతిగారిని పక్కకు తీసుకుపోయి "ఇప్పుడు వారిలో తిరుగుబాటు లక్షణాలు ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నాయి. నేను వాళ్ళకు ఏదయినా చెబితే ఎదురు తిరిగేటట్లున్నారు. వారికే పని చెప్పకుండా ఊరుకుంటే, మనం వాళ్ళ రహస్యం కనిపెట్టినట్లు గ్రహిస్తారు. ఇప్పుడు మనం ఏం చేద్దామంటారు?" అన్నాడు.

"ఏం చేస్తే బావుంటుందో మీరే చెప్పండి," అన్నారు భూపతిగారు.

"ఈ పగలంతా వారి నా దీవిలోకి పోయి విశ్రాంతి తీసుకోమంటాను. అందరూ వెడితే వాళ్ళు తిరిగి షిప్ మీదకు తిరిగి రాకుండా షూట్ చేసేసి అప్పుడు మనం ఆ దీవిలోకి వెడదాం. ఒక వేళ వాళ్ళు వెళ్ళకపోతే మనం దీవిమీద వుండేవారితో పోరాడుదాం. అయినా ఇది కష్టమయిన పనేగాని తప్పదు. మనం షిప్ దిగితే మనకు రక్షణ లేదు," అన్నాడు కేప్టెన్ జగదీశ్.

ఈ లోపున డాక్టర్ మూర్తి కూడ అక్కడకు చేరుకొని జగదీశ్ చెప్పినది విని దానిని బలపర్చాడు. భూపతి గారుకూడ దానికి ఒప్పుకున్నారు.

కేప్టెన్ వారి దగ్గరకు వెళ్ళి, "మీరు భూమిమీద అడుగుపెట్టి చాలా రోజులయింది. ఈ రోజంతా దీని మీదకు వెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకోండి" అన్నాడు.

కెప్టెన్ మాటలు విని వారందరూ ఉత్సాహంతో గంతులు వేసారు.

వారిలో తొమ్మిదిమంది మాత్రమే బోట్లు వేసుకొని తీరంవైపు బయలుదేరారు. మిగిలిన ఆరుగురు షిప్ మీదనే వుండిపోయారు.

వారందరూ అంత ఉత్సాహంగా ఎందుకు గంతులు వేసారో నాకు తెలియలేదు. వాళ్ళు ముందుగా గుప్తధనాన్ని చేజిక్కించుకోవా లనుకున్నారో, ఏమో.

కొంతమంది షిప్ లో వుండిపోయారు గనుక, ప్రస్తుతం వారివలన మాకేమి భయం లేదని నిశ్చయించుకున్నాను.

నేనుకూడ వారితో వెళ్ళి, తీరంమీదకు వెళ్ళగానే వాళ్ళనుంచి విడిపోయి, వాళ్ళ మూమెంట్స్ గమనించా లనుకున్నాను.

అనుకున్న వెంటనే భూపతిగారి అనుమతి తీసుకొని, అప్పుడే బయలుదేరుతున్న చివరి బోటులో కూర్చున్నాను.

6

బోట్లు ముందుకు పోతున్నాయి. ఆ బోట్లలో వున్న వాళ్ళు నా వైపు గుర్రుగా చూస్తున్నారు.

నా గుండెలు వేగంగా కొట్టుకోసాగాయి.

నేను ఇప్పుడు శత్రువుల దగ్గరున్నాను. వాళ్ళు నన్ను చంపేసి మాకు తెలియదని అనినా అనవచ్చు. ఆ ఆలోచన రాంగానే వణికిపోయాను.

నేను అనవసరంగా వారితో బయలుదేరినందుకు నన్ను నేనే తిట్టుకున్నాను మనస్సులో.

నేనున్న బోట్ తీరాన్ని చేరగానే క్రిందకు దుమికి చెట్ల చాటుకు తప్పుకున్నాను. నన్నెవరూ గమనించలేదు.

నేనక్కడ కొంతసేపు నిలబడి, చుట్టుప్రక్కల చూచుకొంటూ ముందుకు నడిచాను.

అక్కడక్కడ గుబురులో వున్న పక్షులు నన్ను చూచి పైకి ఎగురుతున్నాయి. అప్పటివరకు ఆకుల అడుగున దాగిన పురుగులు నెమ్మదిగా పైకి వస్తున్నాయి.

అంతలో నాకు దగ్గరలో ఏవో మాటలు వినిపించసాగాయి. అది సిల్వర్ కంఠం.

నాకు భయంవేసి శత్రువుల కళ్ళ బడకుండా ఒక చెట్టు చాటున నక్కాను.

ఇప్పుడు నాకు సిల్వర్, అతని అనుచరులు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నారు గాని, నేను వారి కంటికి కనిపించను.

సిల్వర్ తన ఎదురుగావున్న కళాసీవైపు తిరిగి మాట్లాడుతున్నాడు. అతని కంఠం గంభీరంగా వినిపిస్తుంది.

ఎదురుగా వున్న కళాసీ వణికిపోతున్నాడు.

"ఒరే! నీవంటే నాకు చాలా ఇష్టం. నీ మంచికోసమే నేను చెబుతున్నాను. నీవు మాతో కలిసిపో. నీవు అంగీకరించకపోతే వీళ్ళందరూ నిన్ను చంపితేగాని ఊరుకోరు" అన్నాడు సిల్వర్ మిగిలినవారిని చూపిస్తూ.

"సిల్వర్! నీవెన్ని చెప్పినా నేను నీ ముఠాలో చేరి హత్యలు, దోపిడీలు చేయలేను" అన్నాడు ఆ కళాసీ వణుకుతూనే.

అంతే! మిగతా కళాసీ అందరూ అతనిమీదపడి తలొక దెబ్బ వేసారు. అతను చేసే ఆర్తనాదాలకు చెట్ల మీద పక్షులు చెల్లాచెదురయినాయి.

వారిలో వొకడు రివాల్వర్ తీసి అతనిని కాల్చేసాడు. ఆ కళాసీ కిక్కురుమనకుండా తల వాల్చేసాడు.

నేను వారి కంటబడితే నా పని అంతేనని గ్రహించి ముందుకు పరుగుపెట్టాను.

నాకు కొంచెం దూరంలో విశాలమయిన మైదానం కనిపిస్తుంది. ఆ మైదానంలో చిన్న దిబ్బ ఉంది. నేను పరుగుపెడుతూనే హఠాత్తుగా ఆగిపోయాను.

నాకు ఎదురుగా ఉన్న దిబ్బమీద నుంచి రాళ్ళు, రప్పలు క్రిందకు దొర్లసాగాయి. కొంతసేపటికి ఆ దిబ్బ మీద ఒక ఆకారం ప్రత్యక్షమయింది. అది ఎంతో వేగంగా క్రిందకు గెంతుకొంటు రాసాగింది. అది ఏ జంతువో, ఏమిటో తెలియటం లేదు.

నేను వెనక్కి వెడితే సిల్వర్ ముఠా, నా ముందు నాకు తెలియని ఆకారం.

నేను తెగించి వెనక్కి తిరిగి పరుగుపెట్టాను. ఇరవై

అడుగులు పరుగుపెట్టకముందే ఆ ఆకారం ఎలా వచ్చిందో నా ముందు ప్రత్యక్షమయింది.

అదిప్పుడు స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఆ ఆకారం ఏ జంతువో కాదు. మనిషే! దూరంనుంచి చూడటంవలన ఏదో ననుకొని భయపడవలసి వచ్చింది. ఆ ఆకారం మనిషని తెలిసి, తరువాతకూడ నాలో భయం తగ్గలేదు.

ఆ అడవిమనిషి నన్ను చూచి కొద్దిగా వణుకుతూ నన్ను పరీక్షగా చూస్తున్నాడు.

నా కతనిని చూస్తుంటే కొంచెం భయం తగ్గింది.

"ఎవరు నువ్వు" అన్నాను కొద్దిగా జంకుతూనే.

"బెన్‌గన్" అన్నాడు. అతని కంఠం త్రుప్పుపట్టిన డబ్బాలో గులకరాళ్ళువేసి ఆడించినట్లుగా ఉంది.

"బెన్‌గన్ అంటారు సార్ నన్ను. నేను బెన్‌గన్ నండి బెన్‌గన్ని" అంటున్నాడు. అతను మాట్లాడేటప్పుడు మాటలను గుర్తుతెచ్చుకొంటూ మాట్లాడుతున్నాడు.

ఆ దీవిలో తెలుగుమాట్లాడే అడవిమనిషిని చూసి విస్తుపోయాను. వెంటనే తేరుకుని ఆశ్చర్యంగా నేనతనినే పరీక్షగా చూడసాగాను.

ఎండకు అతని శరీరం నల్లగా మాడిపోయి ఉంది. పెదవులు మొద్దుబారి లావుగా, బండగా ఉన్నాయి. తల, గడ్డం పెరిగిపోయి, జడలు కట్టినట్లున్నాయి. చిన్న గుడ్డపీలికను నడుంచుట్టూ కట్టుకున్నాడు. అదికూడ నల్లగా, చీకిపోయి ఉంది.

"నేను నాలుగు సంవత్సరాలనుంచి మనుష్యులను చూడలేదు. వారితో మాట్లాడలేదు. నేను ఈ దీవిలోకి

పారిపోయి దాక్కున్నాను సార్," అన్నాడు.

"ఎందుకు పారిపోయి దాక్కున్నావు?" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

"నేను కెప్టెన్ ఫ్లింట్ ముఠాలోవాడిని. ఫ్లింట్ గొప్ప సముద్ర గజదొంగ. అతను దొంగిలించినదంతా ఈ దీవిలో రహస్యంగా ఉంచడానికి వచ్చాడు. అప్పుడు తనకూడ నలుగురిని తోడు తెచ్చుకున్నాడు. వారిలో నేనొకడిని.

తాను తీసుకువచ్చినదంతా మాచేత గోతులు తీయించి ఆ ధనాన్ని అందులో ఉంచి, మా నలుగురిని చచ్చి దెయ్యాలుగా ఆ ధనానికి కాపలా ఉండమని చెప్పి మమ్మల్ని కాల్చేసాడు. నాకు బులెట్ లోపలకు దూసుకు పోకుండా ఎముకకు తగిలి ఉండిపోయింది. నేను దానిని జాగ్రత్తగా తీసివేసి ఈ దీవిమీదనే ఒంటరిగా ఉంటున్నాను.

నేను ఈ దీవికి వచ్చినప్పటినుంచి అసలు మనుష్యులు తినే ఆహారం తిని ఎరుగను. అక్కడక్కడ దొరికిన నత్తలు, రొయ్యలు, చేపలు, పిట్టలను తింటు బ్రతుకుతున్నాను.

"నాకో తల్లికూడ ఉంది. ఆమె ఈపాటికి చనిపోయే ఉంటుంది" అన్నాడు కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంటూ.

అతనికి దూరంగా ఉన్న మా షిప్ కనిపించింది.

"ఆ షిప్ ఎవరిదండి. మీదేనా?"

"అవును."

"అయితే నాకు కాస్త భోజనం పెట్టండి. నా దగ్గర చాలా డబ్బు ఉంది. అదంతా మీకే ఇచ్చేస్తాను."

"నేను షిప్ మీదకు వెళ్ళగానే నీకు తప్పకుండా భోజనం పెడతాను."

"ఏమండి. ఇప్పుడు మీరు షిప్ మీదకు వెళ్ళరా?"

"ఊహు! ఇప్పుడు షిప్ మీదకు వెళ్ళాలంటే కుదరదు. మా బోట్లు సిల్వర్ ఆధీనంలో ఉన్నాయి," అంటూ అతనుకూడ ఫ్లింట్ ముఠాలోవాడే కనుక జరిగినదంతా చెప్పాను.

"మీరు చెప్పిన సిల్వర్‌కు ఒక కాలు లేదుకదండి?"

"అవును. వాడే."

"మీరు నామాట నమ్మండి. నేను మీకు ఏ సహాయం కావాలన్నా చేస్తాను. ఈ దీవిలో నాకు తెలియనిది లేదు. అయితే మీరు నన్ను మీ వాళ్ళందరూ నమ్మితే, ఆ ఫ్లింట్ ఎక్కడ ఆ ధనాన్ని దాచింది అంతా వివరంగా చెబుతాను. మీరు నన్ను మీకూడ తీసుకుపోవాలి."

"మావాళ్ళు చాలా మంచివాళ్ళు. నిన్ను తప్పకుండా మాతోబాటు తీసుకువెడతాం."

"సిల్వర్ ముఠావాళ్ళు ఇప్పుడెక్కడ ఉన్నారు?" అడిగాడు అతను ఆతృతగా.

"ఆ చెట్లుచాటున" అంటూ అటువైపు చూపించాను.

"అయితే రండి. మనం ఈ చెట్లచాటునుంచి వెళ్ళి, ఒక బోట్‌లో కూర్చొని షిప్ దగ్గరకు చేరుకోవచ్చు."

నేను, బెన్‌గన్ చెట్లచాటునుంచి తీరంవైపు బయలుదేరాం.

నేను బెన్‌గన్‌తోపాటు పరుగుపెట్టలేక వెనుక, ముందు చూసుకోకుండా పరుగుపెడుతూ ఒక్కసారిగా "అబ్బా" అంటూ కాలుపట్టుకు కూర్చుండిపోయాను.

నా కేక విని బెన్‌గన్ ఆగిపోయి నా దగ్గరకు వచ్చాడు. నా కాలు దగ్గరనుంచి చరచరా ఏదో ప్రాకిపోతూంది.

బెన్‌గన్ నా కాలుపట్టుకు చూచి "ఇప్పుడే వస్తా నుండండి," అంటూ చెట్లలోకి పరుగుపెట్టాడు.

నా శరీరంలోకి విషం ఎక్కుతుంటే నెమ్మదిగా స్పృహ తప్పి పడిపోయాను.

7

నాకు స్పృహ వచ్చేటప్పటికి బెన్‌గన్ ఆతృతగా నా ముఖంలోకి చూస్తున్నాడు.

నేను లేచి కూర్చొని నన్ను పాము కరచిన చోట చూచుకున్నాను. అక్కడ ఏవో ఆకు పసరులు పిండి నట్లుంది.

"నీవు నా ప్రాణాలు కాపాడావు. నీ మేలు ఎప్పటికి మరచిపోలేను" అన్నాను బెన్‌గన్ వైపు చూస్తూ.

"అంత మాటనకండి. మనమిప్పుడు మిత్రులం, అంతే!" అన్నాడు.

మేము తిరిగి చెట్లు చాటుచేసుకొని నడుస్తున్నాం. మాకు కొంచెం దూరంలో షిప్ కనిపిస్తుంది. సముద్ర తీరం నుంచి ఎవరో పరుగెడుతున్నారు. వారిలో చివరి వాడు కుంటుతున్నాడు. అతను సిల్వరని గ్రహించాను. షిప్‌లోనుండి కాల్పులు వినిపిస్తున్నాయి.

"అదిగో మావాళ్ళు ఆ షిప్‌లో ఉన్నారు. వారికి నిన్ను పరిచయం చేస్తానురా," అన్నాను బెన్‌గన్‌తో.

అతను కొద్దిసేపు ఎందుకో మౌనంగా ఉండిపోయాడు. ఆ తర్వాత—

"వద్దండి. నాకేదో భయంగా ఉంది. మీరు నాగురించి మీ వాళ్ళతో చెప్పండి. వాళ్ళు నన్ను కలుసుకోవాలను

కుంటే మీరు నన్ను ఎక్కడ చూచారో అక్కడికే రండి. మీరు తప్పించి ఇంకెవరయినా వస్తే చేతిలో తెల్ల గుడ్డ పట్టుకు రమ్మనండి."

"అయితే ఇప్పుడు నీవు నాతో రావా?"

"రాలేను. క్షమించండి," అంటూ అతను వెనుదిరిగి వడివడిగా అడవిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

నేను అయిదునిముషాల తర్వాత చెట్ల చాటునుండి బయటకు వచ్చి అక్కడే పొంచివున్న సిల్వర్ ముఠాకు దొరికిపోయాను. నాకు దుఃఖం ముంచుకువచ్చింది.

సిల్వర్ ముఠాలో వాళ్ళందరూ నన్ను అక్కడి కక్కడే చంపాలన్నారు గాని, సిల్వర్ అందుకు ఒప్పుకో లేదు.

ఆ రాత్రి హఠాత్తుగా సిల్వర్ ముఠా షిప్ మీదకు దండెత్తింది.

వారు డాక్టర్‌ను, కెప్టెన్‌ను, భూపతిని బంధించారు.

సిల్వర్ ముఠా అంతా వారిని చూచి పరిహసించింది. షిప్ క్షణాలలో వాళ్ళకు వశమైపోయింది.

"మీరు మీ ప్రాణాలు రక్షించుకోవాలనుకుంటే, మీరు మీ దగ్గరవున్న మ్యాప్ మాకు ఇచ్చేయండి," అన్నాడు సిల్వర్.

"మమ్మల్ని ప్రాణాలతో వదులుతావని నమ్మకం ఏమిటి?" అన్నాడు కెప్టెన్.

"మీరు నామాట నమ్మాలి. ఈ సిల్వర్ ఇంతవరకు అన్నమాట తప్పి ఎరగడు," అన్నాడు మీసం మెలివేస్తూ.

నలుగురూ కొంచెంసేపు ఆలోచించుకొని ఆ షరతుకు ఒప్పుకొని మ్యాప్ ఇచ్చేసారు.

తరువాత సిల్వర్ ఇంకొక కండిషన్ పెట్టాడు.

డాక్టర్ మూర్తి తమ అనుచరులలో గాయాలు తగిలిన వారికి కట్లుకట్టి, తగిన వైద్యం చేయాలి, అన్నాడు.

ఆ షరతుకు డాక్టర్ మూర్తి ఒప్పుకోలేదు.

అంతవరకు నన్ను వారి కంట పడనివ్వలేదు. అప్పుడు నన్ను వారికి చూపించి, "మీ అనంత్ బ్రతికి వుండా లంటే నేను చెప్పినట్లు చేయండి," అన్నాడు.

వారందరూ నన్ను చూడగానే ఆశ్చర్యపోయారు.

డాక్టర్ మూర్తి చివరకు వాళ్ళ షరతుకు ఒప్పుకున్నాడు. అప్పటికప్పుడే అందరి గాయాలకు కట్లు కట్టాడు.

సిల్వర్ అందరి కట్లు విప్పి, ఆ ముగ్గురిని దీవిలోకి నిరాయుధులుగా పంపించివేసాడు.ఏవో కొన్ని ఫుడ్ పాకెట్స్ మాత్రం వారికిచ్చాడు.

వాళ్ళు వెళ్ళిపోయిన వెంటనే సిల్వర్ ముఠాలో వాళ్ళందరూ సిల్వర్ మీదకు తిరగబడ్డారు.

అప్పటివరకు వారి నాయకుడు సిల్వర్. ఇక సిల్వర్‌ను తమ నాయకుడిగా అంగీకరించమన్నారు.

"కారణం?" అన్నాడు సిల్వర్ ధీమాగా.

"నీవు చేసే పనులు మాకు నచ్చటంలేదు."

"ఎందుచేత?"

"మన సిబ్బందిలో కొంతమంది చావడానికి, మన కుట్ర అంతా నాశన మవడానికి కారణం నీవే!" అన్నాడొకతను.

"ఓహో! అలాగా."

"అవును. అదీగాక శత్రువులు మనచేతికి దొరికితే వాళ్ళను చంపనివ్వలేదు. తిరిగి వాళ్ళను వెళ్ళిపోనిచ్చావు.

ఈ అనంత్‌ను కూడ చంపుదాం అంటే ఒద్దు అంటున్నావు. ఎందుకలా చేసావు,'' అన్నాడు కోపంగా మరొకతను.

''అంతేనా! ఇంకేమయినా వున్నాయా?''

''అంతే.''

''అయితే వినండి చెబుతాను. మీరు నా మాటను వ్యతిరేకించి, నా మీదకు తిరగబడుతున్నారు. మనలో మనకే ఐక్యత లేనప్పుడు, ఇక మనం ఏ పనిని చేయలేం. మనం వేసుకున్న ప్లాన్ ముందుగానే వాళ్ళకు తెలిసి పోయింది. అందుకే షిప్ మీద వున్న మనవాళ్ళను బంధించి, మనమీదకు కాల్పులు సాగించారు.

ఇక వాళ్ళను ప్రాణాలతో ఎందుకు వెళ్ళనిచ్చామంటు న్నారు. వాళ్ళను చంపటంవలన మనకు ప్రయోజనం లేదు. అలాగే ఇతనిని చంపడంవలన కూడ మనకు ప్రయోజనం లేదు. ఇతను బ్రతికి వుండటంవలన వారిని మన యిష్ట మొచ్చినట్లు ఆడించవచ్చు. మ్యాప్ మనచేతికి వచ్చిన తరువాత ఇంక వాళ్ళను చంపడం అనవసరం. ఇప్పుడు వాళ్ళు కోరలు తీసిన పాములు. కోరలు తీసిన పాములు ఏమీ చేయలేవు'' అన్నాడు సిల్వర్.

అందరూ మౌనంగా వుండిపోయారు. కొందరు పైకి ఏదో చెప్పాలని వున్నా నోరు మూసుకొని వున్నారు.

''మీరు నా నాయకత్వంలో వుంటారా? ఉండరా?'' అన్నాడు సిల్వర్ కఠినంగా వారందరివైపు చూస్తూ.

''ఉంటాం!'' అన్నారందరూ ఏకంగా.

ఆ రాత్రికి ఆ వ్యవహారం అయిపోయింది. తరువాత అందరూ త్రాగుతూ కూర్చున్నారు.

సిల్వర్ నలుగురిని కాపలాకు నియమించాడు.

నాకు సిల్వర్‌ను చూస్తుంటే ఆశ్చర్యమేసింది. తన

మీదకు తిరుగుబాటు చేసినవారందరిని క్షణంలో అణిచి వేసాడు.

అలా ఆలోచనలతో నిద్రపోయాను.

8

తెల్లవారగానే డాక్టర్ మూర్తి అన్న మాటప్రకారం షిప్ మీదకు వచ్చి గాయాలు తగిలినవారికి కట్లు తనిఖీ చేసి, తనదగ్గర వున్న మందులలోవి ఏవో కొన్ని ఇచ్చాడు.

నన్ను చూచి చిరునవ్వు నవ్వి, "సిల్వర్! నేను అనంత్ తో మాట్లాడాలి," అన్నాడు.

సిల్వర్ నావైపు చూచి ఏమనుకున్నాడో ఏమో, దూరంగా వెళ్ళి నిలుచున్నాడు.

"అనంత్! నీవు వీళ్ళకు చిక్కావనుకున్నాం గాని, నిన్నింకా వీళ్ళు ప్రాణాలతో వుంచుతారనుకోలేదు."

"నన్ను వాళ్ళందరూ చంపేయటానికి తహతహ లాడుతున్నారు గాని, సిల్వర్ వారిని వారిస్తున్నాడు సార్!" అని అంతకుముందు జరిగినదంతా వివరించాను.

"సరే! ఇక నే వెడతాను. అనంత్! నీవు జాగ్రత్తగా వుండు," అంటూ డాక్టర్ మూర్తి అక్కడినుంచి వెళ్ళి పోయాడు.

డాక్టర్ మూర్తి వెళ్ళిపోగానే కళాసీలు మాకు భోజన పదార్థాలు వడ్డించారు. నాకు ఉదయాన్నే భోజనం ఏమిటో అర్థంకాలేదు గాని, తరువాత తెలిసింది. భోజనాలు అయిపోయిన తరువాత అందరూ గుప్తధనాన్ని వెదక టానికి బయలుదేరాలని, అందుచేత ఇప్పుడే భోజనాలు పూర్తి చేసారు.

సిల్వర్ పెంపుడు చిలక అటు ఇటు ఎగురుతూ హడా విడి చేయసాగింది.

ఎవడో ఒక కళాసీ దానికి ఎండుద్రాక్ష పెట్టాడు తిన డానికి. అది దాని నోకసారి కొరికి, "ఛీ! ఇవేమి కాయలు. చేదుగా వున్నాయి" అందా చిలుక.

"ఏం బాగో లేవా."

"నీ ముఖం బావున్నాయి."

ఇక ఆ కళాసీ దానిని తిట్టుకుంటూనే వెళ్ళిపోయాడు.

సిల్వర్ ఎంతో ఉత్సాహంగా తన అనుచరులను ఛలో క్తులతో నవ్విస్తున్నాడు. మనుష్యులను మాటలతో బుట్టలో వేసుకోవటం సిల్వర్‌కు ఉగ్గులో నేర్పిన విద్యను కుంటాను.

భోజనాలు పూర్తి చేసిన తరువాత అందరూ గుప్తధనం కోసం బయలుదేరారు. నా దగ్గర తప్పించి మిగిలినవా రందరిదగ్గర ఆయుధాలు వున్నాయి. కొందరు ఏవో పరికరాలుకూడా మోసుకువస్తున్నారు.

మే మందరము బోట్స్ ఎక్కి దక్షిణంగా వున్న చిన్న నదివైపు బయలుదేరాం. అక్కడ ఒక నది వచ్చి సము ద్రంలో కలుస్తుంది.

ఆ నదీముఖద్వారం దగ్గరకు వెళ్ళి అక్కడ ఆగాము. అక్కడినుంచి తూర్పుదిక్కున వున్న ఎత్తయిన పర్వతం వైపుకు నడవసాగాం. వారిలో ఒకరి తరువాత ఒకరు ఆ ద్వీప పటాన్ని పరిశీలిస్తున్నారు.

మాకు ఎదురుగా రెండు, మూడు వందలడుగుల ఎత్తు పీఠభూమి వుంది. దానికి రెండువైపులా రెండు పర్వతాలు వున్నాయి. వాటిలో కుడివైపున వున్నది టెలిస్కోప్ పర్వతం. పీఠభూమిమీద ఎత్తయిన దేవదారు వృక్షాలు పెరిగి వున్నాయి. వాటిమధ్య అల్లిబిల్లిగా పెరిగిన అడవి లతలు, అడవి పొదలు, అడవి మొక్కలు వున్నాయి.

వాళ్ళందరూ అడవి తీగలను, మొక్కలను నరుక్కుంటూ ముందుకు నడవసాగారు. వారి మధ్య నేను నడుస్తున్నాను.

ఆ ద్వీపంలో ఇంతవరకు చూచిన ప్రదేశంకంటే ఇది ఎంతో మనోహరంగా వుంది. అడవి పూలనుంచి వచ్చే సువాసనలు మనస్సును ఆహ్లాదపరుస్తున్నాయి.

ఆ విధంగా రెండు మైళ్ళు నడిచాం.

ముందు వెళ్తున్నవారు హఠాత్తుగా ఆగిపోయారు.

అక్కడొక చెట్టుక్రింద ఒక అస్థిపంజరం వుంది. దానికి చీకిపోయిన గుడ్డపేలికలు వ్రేలాడుతున్నాయి.

ఒకడు ముందుకువెళ్ళి ఆ అస్థిపంజరాన్ని సమీపించి దానికి వున్న గుడ్డపేలికలను పరీక్షించాడు.

"పాపం! ఎవడో కళాసీయే" అన్నాడు.

"కళాసీ కాకపోతే మహారాజు వస్తాడనుకున్నావా ఇక్కడకు. ఎవడో దీనిని ఇక్కడ పెట్టినట్లు తోస్తుంది. దానంతట అదే ఇక్కడ వుంటే ఇలా వుండదు" అన్నాడు సిల్వర్.

నాకు సిల్వర్ చెప్పింది నిజమనిపించింది. ఎందుకంటే ఆ అస్థిపంజరం ఎక్కడ వంకర లేకుండా నిదానంగా కూర్చోబెట్టినట్లుంది. దాని కాళ్ళు ఒక దిక్కును, చేతులు ఇంకొక దిక్కును సూచిస్తున్నట్లుగా వుంది.

"నాకేమనిపిస్తుందంటే ఈ అస్థిపంజరం దిక్కులేవో చూపించడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. అక్కడ గుప్తధనం వుండవచ్చు. ఫ్లింట్ తెలివయినవాడు," అన్నాడు వారిలో ఒకడు.

"నాకు భయమేస్తుంది ఈ అస్థిపంజరాన్ని చూస్తుంటే

ఫ్లింట్‌కు డబ్బు అంటే ఆశ. వాడు చావటం కూడ పోలీసు కాల్పులలో దారుణంగా చచ్చాడు. వాడిప్పుడు దయ్యమై ఇక్కడ కాపలా ఉండవచ్చు," అన్నాడింకొక కళాసీ.

"ఏమయినా చచ్చినవాడు చచ్చినవాళ్ళ క్రిందనే లెక్క. మళ్ళీ మనల్ని పీక్కు తినడానికి వస్తాడంటే నమ్మను. అందులోను పగలు, ఇంత వెలుతురు ఉన్నప్పుడు అసలు రాడు. పదండి," అంటూ సిల్వర్ ముందుకు కదిలాడు.

ఇప్పుడు వాళ్ళందరూ సిల్వర్‌ను విడిచి దూరంగా వెళ్ళడానికి భయపడుతున్నారు. వారందరికీ ఊపిరి గట్టిగా వదలాలంటే భయంగా ఉంది.

మేమిలా కొంతదూరం ప్రయాణించి ఆయాసం తీర్చు కోవడానికి ఒక చెట్టుక్రింద కూర్చున్నాం.

దూరంనుంచి సముద్రపు హోరు వినిపిస్తుంది.

సిల్వర్ దిక్సూచితీసి దిక్కులను చూస్తున్నాడు.

"నాకేమిటో భయంగా ఉంది. ఫ్లింట్‌ను తలచుకుంటుంటే కాళ్ళు గడగడలాడుతున్నాయి," అన్నాడొక కళాసీ.

"బ్రతికున్నప్పుడు పిశాచంలా ఉండేవాడు" అన్నాడింకొక కళాసీ.

వాళ్ళందరూ అస్థిపంజరాన్ని చూచినప్పటినుంచి బెదిరిపోయారు. ఫ్లింట్ గురించి మాట్లాడేటప్పుడు ఫ్లింట్ దయ్యం వింటుందేమోనన్నట్లు గుసగుసలాడుకొంటున్నారు.

మాకు అకస్మాత్తుగా దూరంగా ఉన్న చెట్లమీద నుంచి కీచుగొంతుకతో పాడుతున్న పాట ఒకటి వినిపించింది.

ఆ పాటను వినగానే కళాసీ లందరూ బెదిరిపోయారు.

పాట ఎంత హాఠాత్తుగా ప్రారంభమయిందో అంత హాఠాత్తుగానే ఆగిపోయింది.

అందరూ ఒకరి నొకరు కౌగలించుకు కూర్చునట్లు కూర్చున్నారు. ఇప్పుడు వారిని చూస్తుంటే ఎన్నో భయంకర హాత్యలు, దొంగతనాలు చేసిన హంతకులేనా అనిపిస్తుంది.

"బాబోయ్! అది ఫ్లింట్ పాడిన పాటే. ఫ్లింట్ అదే పాటను పాడేవాడు. ఇప్పుడు దయ్యమై వచ్చాడు," అన్నాడొక కళాసీ వణికిపోతూ.

సిల్వర్ ముందు భయపడినా తరువాత ధైర్యం తెచ్చుకొని "పిరికి సన్యాసుల్లారా! వూరికే భయపడతారెందుకు. దెయ్యమయితేనేం మీదపడి పీక్కు తింటుందా ఏం? అది దెయ్యం అయివుండదు. ఎవడో మనిషే మనల్ని భయపెట్టడానికి చూస్తున్నాడు," అన్నాడు ఏదో ఆలోచిస్తూ.

సిల్వర్ మాటలతో కళాసీ లందరికి కొంచెం ధైర్యం వచ్చింది.

మళ్ళీ హాఠాత్తుగా ఆ కీచు కంఠం వినిపించింది.

"డార్బీ! రమ్ తీసుకురారా. ఒరే డార్బీ రమ్ తీసుకురా."

"అదే... అదే. ఫ్లింట్ దయ్యమే. ఫ్లింట్ అలాగే అనేవాడు బ్రతికి ఉన్నప్పుడు. సందేహం లేదు. అది ఫ్లింట్ కంఠమే!" అన్నాడు వారిలో ఒకడు.

వారిలో ఇంకొకడు బైబిల్‌లోని ప్రార్థనలు చదువసాగాడు.

"తమాషాగా ఉంది. డార్బీ పేరు తెలుసున్నవాళ్ళు

ఎవరున్నా రిక్కాడ. సరే. ఏమయితే అయింది. అది ఫ్లింట్ దయ్యమైనా, భూతమయినా ఫ్లింట్ బ్రతికుండగా జడవనిది, ఫ్లింట్ చచ్చిన తరువాత జడుస్తానా" అన్నాడు సిల్వర్.

కళాసీ లందరూ వణికిపోతున్నారు. సిల్వర్ దయ్యాన్ని అవమానిస్తున్నందుకు వారికి సిల్వర్ మీద ఎక్కడలేని కోపంగా ఉంది.

వారిలో ఒకడు తెగించి "సిల్వర్! ఫ్లింట్ గారికి అసలే కోపం ఎక్కువ. ఇప్పుడు వారు దెయ్యమై వచ్చారు. వారినేమీ అనకు. మనకు ఫ్లింట్ గారితో గొడవెందుకు" అన్నాడు ఫ్లింట్ మీద భయభక్తులు ప్రదర్శిస్తూ.

"ఫ్లింట్ దెయ్యమా? ఆ కంఠం దెయ్యాని దనుకోను. జాగ్రత్తగా ఆలకించు. ప్రతిధ్వని వినిపిస్తుంది. అసలు దెయ్యాలకు నీడపడదు. అవి మాట్లాడితే ప్రతిధ్వని వినిపించదు" అన్నాడు సిల్వర్.

"అయితే మరెవరు?"

"ఎవరో మనిషే" అంటూ సిల్వర్ ఆ మాటలను జాగ్రత్తగా ఆలకిస్తూ "అది బెన్‌గన్ కంఠంలాగుంది" అన్నాడు.

"ఏమిటి? బెన్‌గన్ కంఠమా?"

"అవును. జాగ్రత్తగా ఆలకించండి."

వాళ్ళు కొంతసేపు నిశ్శబ్దంగా ఉండి "నిజమే! అది బెన్‌గన్ కంఠంలాగుంది" అన్నారు.

"మరి బెన్‌గన్ చచ్చినట్లున్నాడు."

"వెధవ ప్రశ్నలు వేయక పదండి" అన్నాడు సిల్వర్ కోపంగా. సిల్వర్ ఎన్ని చెప్పినా వారికి అది దెయ్యమనే

నమ్మకం పోలేదు.

సిల్వర్ తిట్టగానే అందరూ ముఖాలు మాడ్చుకున్నారు.

"అలా ముఖాలు మాడ్చుకోకండి! వెధవ అంటే వెయ్యి సంవత్సరాలు ధనంతో వర్ధిల్లమని" అంది అప్పటి వరకు అటు ఇటు ఎగురుతున్న సిల్వర్ ముద్దుల చిలక.

తిరిగి అందరూ లేచి ముందుకు బయలుదేరారు.

కొంచెం దూరంలో మూడు దేవదారు చెట్లున్నాయి. అవి అక్కడ ఉన్న అన్ని చెట్లకంటే ఎంతో ఎత్తుగా లావుగా వున్నాయి.

ఆ చెట్లను చూడగానే అందరూ ఉత్సాహంతో గంతులువేస్తు అక్కడకు పరుగుపెట్టారు. సిల్వర్, నేను వెనుకబడిపోయాం. సిల్వర్ కుంటుకుంటూ నడుస్తున్నాడు. అతని ముందు నేను నడుస్తున్నాను.

ముందుకు పరుగుపెట్టిన కళాసీలు మధ్య చెట్టుదగ్గర ఆగి అందరూ ఒక్కసారిగా వెర్రికేక వేసారు.

మేము ఇద్దరము ఆ చెట్టును సమీపించి చూచాం.

ఆ చెట్టుదగ్గర పెద్ద గొయ్యి త్రవ్వి ఉంది. ఆ గోతిలో అడ్డదిడ్డంగా పెరిగిన గడ్డి ఉంది.

"ఎవరో త్రవ్వేసారు" అన్నా రంతా.

వారిలో ఒకడు ఆ గోతిలోకి దిగి చేతులలో మట్టిని పెళ్ళగించి చూస్తుంటే, ఇంకొకడు తాము వచ్చిన దారి తప్పా ఏమోనని మ్యాప్ చూడసాగారు.

"ఇన్ని వందల మైళ్ళు వచ్చినందుకు ఏం మిగిలింది మనకు" అన్నాడు ఒక కళాసీ ఉద్రేకంగా.

"పచ్చగడ్డి" అని టక్కున సమాధాన మిచ్చింది సిల్వర్ భుజంమీద ఉన్న చిలక.

ఆ కళాసీ దానిని నమిలి మ్రింగేసేటట్లు చూశాడు.

వారిలో ఒకడు ఉన్నట్లుండి "ఇది అంతా ఈ ఇద్దరే చేసారు. ముందు వీళ్ళను చంపితే అది ఎక్కడ ఉందో తెలుస్తుంది," అన్నాడు.

అంతే. అందరి చూపులు మా వైపుకు తిరిగాయి. అప్పుడు వారి కళ్ళల్లో ఏదో రాక్షసిశక్తి ఉన్నట్లుగా వారి కళ్ళు ఎర్రగా అగ్నిగోళాలవలె మెరుస్తున్నాయి.

అందరూ ఒక్కసారిగా ముందుకు రాబోయారు.

అంతే!...

"ధన్... ధన్" మంటూ గన్స్ గర్జించాయి చెట్ల చాటునుంచి.

నలుగురు కళాసీలు నేలకూలారు.

మిగిలినవాళ్ళు గన్స్ తీయబోయారు.

మరల చెట్లచాటునుంచి గన్స్ గర్జించాయి.

చెట్టున వున్న పండుటాకు రాలినట్లుగా వరుసగా నేల కూలారు, మిగిలినవాళ్ళు.

నేను, సిల్వర్ ఆశ్చర్యపోయాం, ఆ సమయంలో మాకు సహాయం చేసినవాళ్ళు ఎవరో తెలియక.

చెట్లచాటునుంచి డాక్టర్ మూర్తి, బెన్‌గన్, భూపతి గారు బయటకు వచ్చారు. వారి చేతులలో ఉన్న గన్స్ నుంచి ఇంకా పొగ వస్తూంది.

9

"నమస్కారం భూపతిగారు. సమయానికి వచ్చి రక్షించారు" అన్నాడు సిల్వర్, భూపతిగారికి వినయంగా నమస్కరిస్తూ.

"తప్పు తప్పు. నమస్కారం కాదు. తిరస్కారం అనాలి," అన్నది సిల్వర్ భుజంమీద వున్న చిలక.

సిల్వర్ దానివైపు కోపంగా చూశాడు. అది ముఖం తిప్పుకొని ఎటో చూడసాగింది.

సిల్వర్, బెన్‌గన్ వైపు తిరిగి "ఖులాసాగా ఉన్నావా బెన్‌గన్" అన్నాడు.

"ఖులాసాయే. నీవు ఖులాసాగా ఉన్నావా?"

"ఆఁ!" అన్నాడు సిల్వర్.

సిల్వర్‌ను పూర్తిగా మన్నించి మాలో కలుపుకోవడానికి అంగీకరించారు భూపతిగారు.

మేము అయిదుగురము బోట్స్ దగ్గరకు చేరుకున్నాం. బెన్‌గన్ దారిచెబుతుంటే బోట్స్ ప్రయాణించసాగాయి.

దారిలో డాక్టర్ మూర్తి నాకు చెప్పాడు.

"బెన్‌గన్ తనతోటి అనుచరుడి శవాన్ని ఒకటి అక్కడ ఉంచి గుప్తధనాన్ని చేజిక్కించుకున్నాడు. అంతకుముందునుంచే బెన్‌గన్ ఒక గుహలో ఉంటున్నాడు. ఈ గుప్తధనాన్నంతా ఆ గుహకు తరలించాడు. నీతో మాట్లాడిన తర్వాత నేను బెన్‌గన్‌ను కలుసుకుని అన్నీ మాట్లాడాను.

"తర్వాత సిల్వర్ అనుచరులు నిధికోసం బయలుదేరటం చూశాము. ఇక్కడ వారికి ఆ ధనం కనిపించకపోతే నిన్ను ఏం చేస్తారోనన్న భయంతో షిప్‌లో ఆయుధాలు తీసుకొని ఇక్కడకు వచ్చాం. బెన్‌గన్ పరుగు పెట్టడంలో మంచి నేర్పరి. అందుచేత మాకంటె ముందుగా ఇక్కడకు వచ్చి సిల్వర్ అనుచరులను భయపెట్టాడు. ఈ లోపున మేముకూడ ఇక్కడకు చేరుకున్నాం. అదృష్టవశాత్తు షిప్‌కు కాపలా వుంచినవాడు మనవాడయ్యాడు" అన్నాడు డాక్టర్ మూర్తి.

అదంతా విని, "నేను అనంత్‌తో వున్నాను గనుక సరిపోయింది. లేకపోతే నేను కూడ స్వర్గాన్ని వుండే వాడిని" అన్నాడు సిల్వర్ నవ్వుతూ.

"స్వర్గం కాదు_నరకం అనాలి" అంది సిల్వర్ చిలుక.

బోట్లు బెన్ గన్ వుండే గుహ సమీపానికి రాగానే బోట్లను ఆపి అందరము గుహదగ్గరకు చేరుకున్నాం.

అక్కడ కెప్టెన్ జగదీశ్‌ను చూచి సిల్వర్ సెల్యూట్ చేశాడు.

అందరము గుహ లోపలకు ప్రవేశించాం.

అది విశాలంగా, ఎంతో పొడవుగా వుంది. దానిలోకి గాలి, వెలుతురు బాగా వస్తున్నాయి.

అక్కడే చిన్న నీటిబుగ్గకూడ వుంది.

అక్కడ బంగారు నాణాలు, రకరకాల నగలు మొదలైనవి కుప్పలుగా పోసివున్నాయి. వాటి నక్కడ చూస్తుంటే అవి నకిలీ బంగారమేమోనన్న అనుమానంతో బాటు వాటిమీద ఒకవిధమయిన నిర్లక్ష్యభావంకూడ పుడుతుంది.

ఆ రాత్రి అంతా ఎంతో కులాసాగా కబుర్లతో కాలం గడిపివేశాం.

తెల్లవారగానే ఆ బంగారాన్నంతా బోట్స్‌లోకి చేర్చి, వాటిని తిరిగి షిప్‌లోకి చేర్చాం.

ఆ నాణాలు రకరకాలుగా వున్నాయి. కొన్ని గుండ్రంగా, కొన్ని చదరంగా, ఇంకొన్ని త్రిభుజాలు, షడ్భుజాలు; చిన్నవి, పెద్దవి ఎన్నో రకాలు. అవి అన్నీ ఒక దేశానివి కాదు. ఎన్నో దేశాలవి. ఎన్నో షిప్‌లను దోచినవి. ఎన్నో ప్రాణాలను బలిపెడితే గాని, అవి అంత కుప్పగా అక్కడ తయారవలేదు.

కాస్త ప్రొద్దు ఎక్కగానే షిప్ బయలుదేరింది.

షిప్ క్రమంగా ఆ దీవికి దూరమవసాగింది.

షిప్ నీటిని చీల్చుకొని ముందుకు పోతుంటే నీరు తిరిగి ముందుకు వచ్చి నిలుస్తుందా అనిపిస్తుంది ఆ తరగని నీటిని చూస్తుంటే.

ఎటు చూచినా సముద్రపు నీరే. సముద్రంమీద రకరకాల సముద్రపు పక్షులు ఎగురుతున్నాయి. కొన్ని పక్షులు నీటిమీద తమాషాగా నడుస్తూ నీటిమీదకు వచ్చే చేపలను వేటాడుతుంటే, ఇంకొన్ని పక్షులు కూలిపోయిన విమానంలా రివ్వున సముద్రగర్భంలోకి పోయి కొంత సేపటికి ముక్కుతో చేపలను పట్టుకొని పైకి వస్తున్నాయి.

10

చీకటి... కటిక చీకటి.

ఆ చీకటిని చీల్చుకొని దిక్కులేని పక్షిలా, ఏకాకిగా ముందుకు సాగుతుంది షిప్. డెక్ మీద లైట్లు ఆ చీకటిని పారద్రోలడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

సన్నగా వర్షం మొదలై, అది వెంటనే బ్రహ్మాండమయిన వర్షంలా తయారయింది. ఆ వర్షానికి తోడు వాడి తమ్ముడు గాలికూడ తోడయినాడు. అన్నదమ్ములిద్దరూ కలిసి తమతమ బలాలను ప్రదర్శించుకుంటున్నారు.

షిప్ మీద కోలాహలం ప్రారంభమయింది. అసలే షిప్‌ను నడిపే సిబ్బంది తక్కువ. దానికితోడు తుఫాన్.

మాకు ముందు ఏముందో కనిపించటంలేదు.

షిప్ అలల తాకిడికి ఊయలలా ఊగుతుంది. ఈదురు గాలి రివ్వున వీస్తుంది.

సిల్వర్ తప్పించి అందరము భయపడి పోతున్నాము

సిల్వర్ మాత్రం కాబిన్‌లో కూర్చుని ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఆకాశం భయంకరంగా గర్జిస్తూ, అప్పుడప్పుడు తన తళుకులను చూపిస్తుంది. ఆ మెరుపుల వెలుగులో దూరంగా ఒక దీవి ఉన్నట్లుగా కనిపించింది.

మా అందరికి పోయిన ప్రాణాలు లేచివచ్చినట్లయింది. షిప్‌ను అటువైపు మళ్ళించి తీరానికి సమీపంలో ఆపుచేశాం.

ఇప్పుడు మాకు తుఫానువల్ల ప్రమాదంలేదు గాని, షిప్ వదిలి బయటికి వచ్చే పరిస్థితి లేదు. ఆ రాత్రి షిప్‌లోనే విశ్రాంతి తీసుకొని, వీలైతే ఉదయం ఆ దీవిలో తిరిగి చూడాలనుకొన్నాము. అందరము అలసిపోయి వుండటం వల్ల నిద్ర కుపక్రమించాము.

11

అర్ధరాత్రి హఠాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది.

నేను లేచి చుట్టూ చూచాను. అంత నిద్రలో నాకు మెలకువ రావటానికి కారణం అన్వేషిస్తూ.

మా చుట్టూ సుమారు ఇరవైమంది ఆటవికులు నిలబడి వున్నారు. వారి చేతులలోని ఈటెల మొనలు వెన్నెల కాంతిలో మెరుస్తున్నాయి. వాళ్ళు మా షిప్‌లోకి ఎలా రాగలిగారో నాకు అంతుబట్టలేదు.

వారు మమ్మల్ని లేవమని సంజ్ఞ చేసారు.

మేము పైకి లేస్తుండగానే సిల్వర్ రివాల్వర్ తీసి వారిని టపటపమని కన్నుమూసి తెరిసేలోగా ఆరుగురిని కాల్చేసి, ఖాళీ రివాల్వర్‌తో వారిని బెదిరించబోయాడు.

ఈ లోపున ఒక ఆటవికుడు విసిరిన ఈటె సిల్వర్ గుండెల్లో దిగబడింది. సిల్వర్ భయంకరంగా అరుస్తూ

నేల గూలాడు. క్షణాలలో అతని శరీరం నల్లగా మారి పోయింది.

అది చూచిన మా అందరికీ పై ప్రాణాలు పైనే పోయాయి. మరెవ్వరూ యెదురుతిరిగే ప్రయత్నం చేయ లేదు.

వాళ్ళు మా అందరినీ షిప్ లోంచి దింపి, వాళ్ళు వచ్చిన నాటుపడవలమీద దీవిలోకి తీసుకెళ్ళారు.

మా అందరిని తీసుకువెళ్ళి రాతితో కట్టిన ఓ గుహలో బంధించారు. అది కట్టినది అనడంకంటె సహజంగా ఏర్పడిన దనుకోవచ్చు.

"ఇప్పుడు వారు మనల్ని ఏం చేస్తారంటావ్?" అన్నాడు డాక్టర్ మూర్తి.

"చంపుకు తింటారు" అన్నాడు భూపతి కోపంగా. అతని మనస్సంతా తీరాన వదలిన షిప్ మీదనే వుంది.

"చంపుకు తినేవారయితే ఎప్పుడో చంపేవారు కాని, వారు మనల్ని ప్రాణాలతో వుంచారంటే ఏదో కారణం వుంటుంది" అన్నాడు కెప్టెన్.

తెల్లవారింది. కాని, ఆ గుహలో చీకటి యింకా పోలేదు.

సిల్వర్ పెంపుడు చిలుక వచ్చి, నా భుజంమీద వాలింది.

నాకు దాన్ని చూస్తున్నా, దాని మాటలు వింటున్నా ఎందుకో చాలా ఆనందంగా వుంటుంది. పాపం, దాని యజమాని ఇక లేడు. దానిని నాతోటే వుంచుకోవా లనిపించింది. కాని, యీ ఆటవికులు తమను వదులుతారో, లేదో?

"మనం ఈ పాడు చీకటి గుహలో ఎందుకు. నాకు చీకటంటే చాలా భయం. బయటకు పోదాం రండి," అంది చిలుక.

"మనం బయటకు వెళ్ళటానికి కుదరదు. మనల్ని వారు బంధించారు," అన్నాను నేను దాని తల దువ్వుతూ.

"బంధించి ఏం చేస్తారు?"

"మనల్ని చంపేస్తారు."

"నన్ను కూడ."

"అవును."

"అబద్ధం! నేను నీ మాటలు నమ్మను. నేను చావను తెలుసా? నేను అమృతం త్రాగా నొకసారి. అమృతం త్రాగిన వాళ్ళకు చావు లేదటగా."

"ఎవరు చెప్పారు నీకు?"

"ఫ్లింట్. ఒకసారి తన గ్లాసులో వున్న అమృతాన్ని నాకు పట్టించి, ఇక ఆ అమృతం త్రాగినవాళ్ళకు చావు లేదన్నాడు. అది భలేగా ఉందిలే."

మా సంభాషణ అంతా మిగిలినవాళ్ళు వింటున్నారు.

"ఆ తరువాత ఏంజరిగిందో తెలుసా?" అంది చిలుక.

"ఏం జరిగిందేమిటి?"

"అలా... అలా ఎగురుతూపోయి ఒక చిలకమ్మాయి చెట్టుమీద ఉంటే రేప్ చేసి వచ్చేసాను."

"ఆ..." అన్నాను ఒక్కసారిగా. అదికూడ మనిషి లాగే ప్రవర్తించిందంటే ఆశ్చర్యమేసింది.

"ఆ తరువాత ఏం జరిగింది."

"రేపు చెబుతానులే" అంటూ బయటికి ఎగిరిపోయింది చిలుక.

మళ్ళీ ఎవరి ఆలోచనలలో వారు మునిగిపోయాం.

ఆ ఇంటికి వున్న రాయి అడ్డు తొలగి నలుగురు ఆట విడులు లోపలకు ప్రవేశించి మా అందరినీ బయటకు తీసుకు వెళ్ళారు.

తమ నాయకుడికి ఎదురుగా వున్న చెట్లకు మమ్మల్ని కట్టివేశారు.

మా అందరి చుట్టూ ఆ గూడెపు వాసులు నిలబడి వున్నారు. మాకు కొంచెం దూరంలో మట్టితో తయారు చేసిన ఎత్తయిన విగ్రహం ఒకటి వుంది. దానికి ఆకు పసరులు మొదలయినవి పూసి ఆ విగ్రహానికి అందాన్ని తెచ్చారు గాని, ఆ విగ్రహం చూడటానికి భయంకరంగా వుంది.

ఆ విగ్రహం ఎదురుగా పెద్ద గోతిలో గంధపుచెక్కలు మొదలయినవి వేసిన పెద్ద మంట వుంది. ఆ మంటల కాంతి విగ్రహం కళ్ళలో పడి ఆ ఎర్రని కళ్ళకు మరింత ఎర్రదనాన్ని చేకూరుస్తూ భయంకరంగా కనిపిస్తుంది.

వారి నాయకుడు వారి భాషలో మా చుట్టూ వున్న వాళ్ళకు ఏవేవో చెప్పి, మా వైపు తీక్షణంగా చూస్తూ తిరిగి వాళ్ళకు ఏదో చెప్పాడు.

వారందరూ మా ఒంటిమీద నున్న దుస్తులను తీసేసారు. మేమందరము నగ్నంగా నిలబడ్డాం.

వారందరూ కలిసి పసుపు పచ్చని ద్రవాన్నేదో మా శరీరానికి రాసి దూరంగా వెళ్ళిపోయారు.

కొందరు ఆటవికులు లేడి చర్మాలతో తయారుచేసిన డప్పులను పట్టుకొని ఢమఢమ లాడిస్తున్నారు.

వారు చేసే తంతు చూస్తుంటే మాకు ఏమీ అర్థం కాలేదు కాని, మా ప్రాణాలు మావి కావని మాత్రం గ్రహించాం.

వారు మా కట్లును విప్పి విగ్రహం యెదురుగావున్న గుండం దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళారు. వారిలో ఒకడు ముందుకు వచ్చి ఏవో పిచ్చిపిచ్చి అరుపులు అరవసాగాడు.

మేము పారిపోవటానికికూడ వీలులేకుండా వారు మా చుట్టూ వున్నారు. వారి చేతులలోని పదునైన ఈటెలు మావైపు గుర్రుగా చూస్తున్నాయి.

వారి నాయకుడు ఉన్నట్లుండి గట్టిగా అరిచాడు.

మమ్మల్ని ఆ మంటలలో వేసి సజీవదహనం చేయాలనుకొంటున్నారని, వారు ఆ విధంగా దేవికి బలి ఇస్తారని గ్రహించాం.

మేమందరము కడసారిగా ఒకరినొకరము చూచుకున్నాం. డాక్టర్ మూర్తి నన్ను చూచి కన్నీరు విడిచాడు.

బెన్‌గన్ నిర్లిప్తంగా ఉండిపోయాడు.

మిగిలినవారు జరుగబోయేదానిని ఊహించుకోబోయేంతలోనే వారు మమ్మల్ని ఎత్తి మంటలలోకి విసరబోయారు.

అంతే!

"ఆగండి" అని విగ్రహం అరిచినట్లు వినిపించింది, వారి భాషలో. అందరూ అదిరిపడి అటువైపు చూశారు.

"వారినందరిని విడిచిపెట్టండి. వారందరూ నా భక్తులు. వారికేదయినా ఆపద జరిగితే మీ అందరినీ బూడిద చేసేస్తాను," అంటూ వినిపించింది.

అందరమూ ఆశ్చర్యపోయాం. అలా పలికింది విగ్రహం కాదు. సిల్వర్ పెంపుడు చిలుక. అది విగ్రహం వెనుక వుందని గ్రహించాం.

ఆటవికులందరూ భక్తిగా ఆ విగ్రహానికి నమస్క

రించారు.

ఆ తరువాత భక్తిగా మా వైపు తిరిగి మాకు నమస్కరించారు.

వారి నాయకుడు ముందుకువచ్చి, "తల్లీ, మన్నించు" అంటూ ప్రార్థించాడు.

"వెంటనే వారిని వదలిపెట్టండి" అని పలికింది చిలుక, విగ్రహం వెనుకనుండి.

వారి నాయకుడు వెంటనే ఆజ్ఞలు జారీచేసాడు.

వారు మా దుస్తులను మాకిచ్చి, క్షమాపణలు కోరుకుని వెళ్ళిపోమని వదిలివేసారు.

అప్పుడే చిలుక విగ్రహం వెనుకనుంచి పైకి ఎగిరింది. ఆ దృశ్యాన్ని ఆటవికులెవరూ చూడలేదు. అందరి దృష్టి మా మీదనే వుంది.

అది విగ్రహం తలమీదుగా ఎగురుతూ ముందుకు రాబోయి ఆ విగ్రహం ఎదురుగావున్న అగ్నిజ్వాలల వేడికి ఎగురలేక చటుక్కున క్రింద మండుతున్న ఆ గంధపు చెక్కలమీద పడి సజీవదహనం అయింది.

నేను ఏదో అనబోయి ఊరుకున్నాను. మౌనంగా నాలో నేనే దుఃఖించాను. ఇక అక్కడవుండటం మంచిదికాదనుకొని, అందరము షిప్ దగ్గరకు చేరుకున్నాం వేగంగా.

నా గుండెలు బరువెక్కాయి. మా ప్రాణాలు రక్షించబోయి తన ప్రాణాలనే బలిచేసింది. తనకు చావులేదని చెప్పిన ఆ చిలుక ఇప్పుడు చూడటానికికూడ వీలులేకుండా సమాధి అయింది.

అందరము అయిదు నిముషాలు మౌనం వహించి, షిప్ ఎక్కి గమ్యస్థానానికి బయలుదేరాము.

—: ఐ పో యిం ది :—